

Отже, незважаючи на існування міжнародної стандартизованої анатомічної термінології, в німецькій науковій медичній літературі вживаються анатомічні найменування різного ступеня фаховості. Для позначення анатомічних структур в галузі гастроентерології паралельно функціонують технічні латинські номенклатурні одиниці, еквівалентні їм тривіальні форми (*eingedeutschte Termini*), національні німецькі лексеми, а також епонімічні терміни.

Список використаних джерел:

1. Duden. Wörterbuch medizinischer Fachbegriffe / hrsg. v. Wiss. Rat d. Dudenred; bearb. v. M. Bauer [u. a.]. – 8. Aufl., überarb. und ergänzt. – Mannheim; Leipzig [u. a.]: Dudenverlag, 2007. – 862 s.
2. Lippert H. Fachsprache Medizin / Herbert Lippert // Interdisziplinäres deutsches Wörterbuch in der Diskussion / hrsg. v. H. Henne, W. Mentrup, D. Möhn, H. Weinrich. – Düsseldorf, 1978. – S. 86–101.
3. Riegler M. Neues zum Management des Barrett-Ösophagus / M. Riegler, G. Prager, J. Zacher // Journal für Gastroenterologische und Hepatologische Erkrankungen [Electronic resource]. – Access mode: <http://www.kup.at/kup/pdf/10031.pdf#search='Ösophagus'>
4. Riemann J.F. Gastroenterologie. Das komplette Referenzwerk für Klinik und Praxis / hrsg. von J.F. Riemann, W. Fischbach, P. Galle, J. Mössner. – Stuttgart: Thieme Verlag, 2010. – 2077 s.
5. Terminologia Anatomica. International Anatomical Terminology / Federative Committee on Anatomical Terminology (FCAT). – Stuttgart, New York: Thieme, 1998. – 161 s.

Гелун Ю.Ю.

студентка,

*Київський політехнічний інститут
імені Ігоря Сікорського*

СУФІКСАЦІЯ ЯК СПОСІБ ТЕРМІНОТВОРЕННЯ У ФРАНЦУЗЬКОМУ ПОЛІТИЧНОМУ ДИСКУРСІ

Політичний дискурс, як зазначає І. В. Клименко, викликає зацікавленість для вирішення суто практичних цілей, таких як: дослідження політичного мислення суспільства, моніторинг різноманітних тенденцій у царині громадської свідомості та ін. [2].

Вивчення термінології є частиною лінгвістичного підходу до політичного дискурсу. Такі термінологи як Д. С. Лотте, О. О. Реформатський, Г. О. Винокур, А. Я. Коваленко, С. В. Гринев-Гриневич та українські вчені А. С. Д'яков, Т. Р. Кияк, І. М. Кочан, В. В. Іващенко, А. В. Крижанівська та ін. займались питанням термінології.

Метою дослідження є визначення особливостей творення політичних термінів за допомогою суфіксації у французькій мові.

Об'єктом є політичний дискурс. Предмет – структурний аспект термінотворення, а саме суфіксація.

Аналіз проведений з використанням методу суцільної добірки термінів з спеціалізованого словника.

Існує велика кількість трактування поняття дискурсу. Ми ж зупинимось на тому, як його визначає Н. Д. Арутюнова: це зв'язний текст у поєднанні з екстралінгвістичними, прагматичними, соціокультурними, психологічними та іншими факторами; текст, який розглядається на тлі певної ситуації [1].

До політичного дискурсу І. В. Клименко відносить всі джерела, що мають справу з різними аспектами політики [2].

Термін – це слово або словосполучення, що означає чітко окреслене спеціальне поняття якої-небудь галузі науки, техніки, мистецтва, суспільного життя тощо [3]. Одним із прийомів термінотворення є деривація – творення похідних слів від слова-основи [3]. В основі деривації(чи афіксації) лежать такі способи: префіксальний, суфіксальний, префіксально-суфіксальний, зворотна деривація [5]. Темою нашої роботи є саме суфіксація.

Суфікс *-isme* утворює здебільшого слова, похідні від іменника. У політичному дискурсі вони переважно виражають ставлення, поведінку, доктрину, догму, ідеологію чи теорію. Наприклад, політичні течії або режими, як от: *anarchisme, féminisme, gauchisme, réformisme, collectivisme, nationalisme, absolutisme, despotisme* [6].

Терміни, утворені суфіксом *-age* мають значення дії, результату, стану. Наприклад: *ballotage, suffrage* [6].

Суфікс *-ure* позначає дію, результат, стан, функцію, місце: *investiture, censure, dictature* [6].

Так само, суфікс *-ement* передає дію чи її результат: *amendement, arrondissement, désistement, empêchement, gouvernement* [6].

Також досить поширений суфікс *-tion*: *abstention, constitution, juridiction, législation, promulgation* [6].

Суфікс *-té (-ité)* виражає здебільшого якість: *solidarité, constitutionnalité, éligibilité, incompatibilité, inviolabilité, solennité* [6].

Для передачі характеру з точки зору ідеології, професії використовується суфікс *-iste*: *réformiste, gauchiste, conformist, hamoniste, recidiviste, marxiste* [6].

Отже, у межах політичного дискурсу ми, методом суцільної вибірки, проаналізували близько 35 термінологічних одиниць, які були утворені за допомогою суфіксації. Ми обов'язково відштовхувались від етимології кожного слова для точності визначення способу термінотворення. Ми виявили, що у нашому випадку переважають такі

суфікси, як: -isme, який нараховує 8 термінологічних одиниць, -iste(6), -té;-ité(6), -tion(5), -ement(5), -ure(3), -age(2). Вони здебільшого передають поведінку, ідеологію, дію, результат, стан або якість. Вищенаведений перелік суфіксів лише умовно окреслює особливості та частоту використання суфіксів для термінотворення у політичному дискурсі; він не заперечує той факт, що й інші суфікси можуть бути широко використані. Саме у більш точному визначенні особливостей суфіксального термінотворення у французькому політичному дискурсі й полягає перспектива подальших досліджень.

Список використаних джерел:

1. Арутюнова Н. Д. Дискурс // Лингвистический энциклопедический словарь. – М.: «Советская энциклопедия», 1990.
2. Клименко І. Теоретичні засади лінгвістичного аналізу політичного дискурсу / І. Клименко // Лінгвістичні студії: Збірник наукових праць Української преси. Вип. 19. – 2009.
3. Словник української мови // Академічний тлумачний словник [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://sum.in.ua/>.
4. Le suffixe // Bibliothèque virtuelle [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.alloprof.qc.ca>
5. Schwischay B. La morphologie lexicale / B. Schwischay // Introduction à la lexicologie / B. Schwischay, 2001 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.home.uni-osnabrueck.de/>
6. Tourev P. Le dictionnaire de politique / P. Tourev [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.toupie.org>

Танчинець І.В.

викладач,

Ужгородський національний університет

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ВИВЧЕННЯ ПАРЕМІЙ

Паремійний фонд української та англійської мов має свої унікальні особливості, однак існують спільні риси, на основі яких можна виділити універсальні характеристики вживання їх у мові. Носії мови не лише знають сенс прислів'я та ситуації, в яких їх слід уживати, але й сприймають образ, метафору, порівняння, що формує прислів'я. Звичайно, початкові реалії, пов'язані з виникненням прислів'я, забуваються, але їх двоплановість зберігається. Паремії можна розглядати як мовні одиниці, так і фольклорні тексти. Брати Грім уважали фольклор «душею народу», а прислів'я та приказки – його інтелектом. Історія прислів'я – це, фактично, еволюція людської думки. «Фольклор – це лоно літератури, вона народжується із фольклору» [1, с. 31]. Усі елементи культури кожного